

**МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО, МЛАДЕЖТА И  
НАУКАТА**

**Национално пролетно състезание по физика**

**16–17 март 2013 г., Хисаря**

**Решение на темата за 7. клас**

**Задача 1. Тест**

**1В, 2Г, 3В, 4В, 5А, 6Г, 7Б, 8В, 9Г, 10Б**

Всеки верен отговор се оценява с **1 точка**

**Задача 2. Електрическа верига**

**а)** Когато ключът  $K$  е в положение  $AC$ , общото съпротивление в затворената верига е  $R_1 + R$  **(0,5 т.)** и от закона на Ом имаме

$$U = I_1(R_1 + R). \quad (0,5 \text{ т.})$$

Аналогично, когато ключът  $K$  е в положение  $BC$ , общото съпротивление в затворената верига е  $R_2 + R$  и от закона на Ом имаме

$$U = I_2(R_2 + R). \quad (0,5 \text{ т.})$$

Тъй като левите страни на двете равенства съвпадат, можем да запишем

$$I_1(R_1 + R) = I_2(R_2 + R), \quad (0,5 \text{ т.})$$

откъдето следва

$$R = \frac{I_1 R_1 - I_2 R_2}{I_2 - I_1} = 50 \, \Omega. \quad (1,5 \text{ т.})$$

**б)** За напрежението на всеки един от източниците намираме

$$U = I_1(R_1 + R) = 22,5 \text{ V}. \quad (1 \text{ т.})$$

**в)** Когато ключът  $K$  е в положение  $AB$ , общото съпротивление в затворената верига е  $R_1 + R_2$  и в нея има два еднакви източника на напрежение, свързани последователно **(0,5 т.)**. Те могат да бъдат заменен от един източник с напрежение

$$U_1 = 2U. \quad (1 \text{ т.})$$

Тогава за тока във веригата  $I$  от закона на Ом имаме

$$I = \frac{2U}{R_1 + R_2} \approx 0,32 \text{ A}. \quad (1 \text{ т.})$$

Амперметрите 1 и 2 са свързани последователно и двата ще отчитат ток  $I$ . **(0,5 т.)**

**г)** При първото положение на ключа  $K$  имаме

$$\frac{P_1}{P} = \frac{I_1^2 R_1}{I_1^2 R} = \frac{R_1}{R}, \quad (0,5 \text{ т.})$$

а при второто –

$$\frac{P_2}{P} = \frac{R_2}{R}. \quad (0,5 \text{ т.})$$

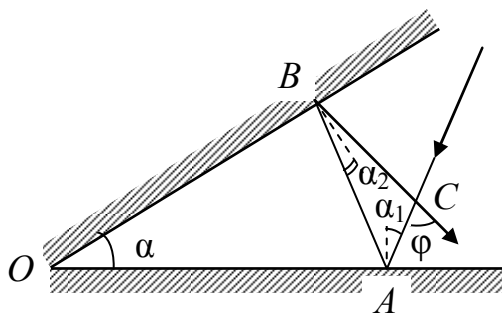
Тъй като  $R_1 > R_2$  **(0,5 т.)** намираме

$$\frac{P_1}{P} > \frac{P_2}{P}. \quad (0,5 \text{ т.})$$

Тези отношения не зависят от напрежението на източниците, а само от съпротивленията във веригата **(0,5 т.)**.

### Задача 3. Отражение на светлината

А) а) Направеният чертеж се оценява максимално с **2 точки**.



Фиг. 1

б) Нека означим с  $\alpha_1$  и  $\alpha_2$  ъглите на падане. Тогава  $\angle OAB = \pi/2 - \alpha_1$  (ъгълът на отражение е равен на  $\alpha_1$ ) **(0,5 т.)** и  $\angle ABO = \pi/2 - \alpha_2$  **(0,5 т.)**. Понеже сумата от ъглите в един триъгълник е равна на  $\pi$  **(0,5 т.)**, за  $\triangle OAB$  имаме

$$\alpha + (\pi/2 - \alpha_1) + (\pi/2 - \alpha_2) = \pi, \quad \textbf{(0,5 т.)}$$

откъдето следва

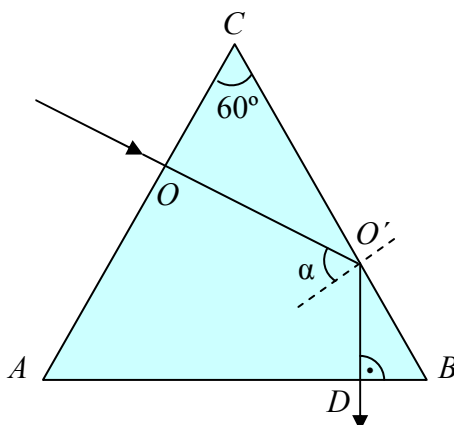
$$\alpha = \alpha_1 + \alpha_2. \quad \textbf{(0,5 т.)}$$

От друга страна търсеният ъгъл  $\phi$  е външен за  $\triangle ACB$  **(0,5 т.)**. Ето защо имаме

$$\phi = 2\alpha_1 + 2\alpha_2 = 2\alpha. \quad \textbf{(1 т.)}$$

Б) Тъй като падащият върху стената  $AC$  лъч е перпендикулярен на нея, той не се пречупва **(0,5 т.)**. Лъчът достига стената  $BC$ , като пада върху нея под ъгъл  $\alpha = 60^\circ$  **(0,5 т.)**. Стъклото е оптически по-плътна среда от въздуха **(0,5 т.)** и понеже  $\alpha > \alpha_{\text{тр}} = 45^\circ$  **(0,5 т.)** се наблюдава пълно вътрешно отражение **(0,5 т.)**.

Освен това  $\angle BO'D = 30^\circ$  **(0,5 т.)**. Ето защо намираме, че лъчът пада перпендикулярно на стената  $AB$  ( $\angle ABC = 60^\circ$ ) **(0,5 т.)** и излиза през нея без да се пречупва **(0,5 т.)**.



Фиг. 2